

I

(Informacje)

RADA

Plan UE dotyczący najlepszych praktyk, standardów i procedur zwalczania handlu ludźmi i zapobiegania mu

(2005/C 311/01)

1. W pkt 1.7.1 programu haskiego Komisja i Rada zostały zobowiązane do przygotowania w 2005 r. planu zmierzającego do opracowania wspólnych standardów, najlepszych praktyk i mechanizmów zapobiegania handlowi ludźmi i jego zwalczania.

Ogólne zasady realizacji planu działania.

Plan taki powinien mieć na celu wzmocnienie zobowiązania UE i Państw Członkowskich do zapobiegania i zwalczania handlu ludźmi, do którego dochodzi w celu wszelkich form wykorzystywania, i do ochrony, wspierania i rehabilitacji jego ofiar. Powinien być oparty na uznaniu, że w celu skutecznego zwalczania handlu ludźmi konieczne jest podejście zintegrowane, mające u podstaw poszanowanie praw człowieka i biorące pod uwagę jego charakter globalny. Takie podejście wymaga skoordynowanej polityki, w szczególności w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, stosunków zewnętrznych, rozwoju współpracy, spraw społecznych i zatrudnienia, równości płci i braku dyskryminacji; powinno też odnosić korzyści z szerokiego dialogu sfer publicznej i prywatnej. Załączona tabela działań została przygotowana w duchu tych spostrzeżeń.

Plan działania będzie regularnie poddawany przeglądowi, zmianom oraz aktualizacjom. Realizacja tabeli działań będzie odbywać się zgodnie z następującymi ogólnymi zasadami, które również będą regularnie przeglądane i aktualizowane. Ogólne zasady (...) mogą również być regularnie przeglądane, tak aby stale dokładnie odpowiadały stanowisku Państw Członkowskich, wprowadzających w życie plan działania.

2. Działanie UE powinno koncentrować się na zwiększeniu naszego wspólnego zrozumienia problemów i połączeniu wysiłków w celu osiągnięcia maksymalnej skuteczności.

i) Działanie na szczeblu UE wymaga ciągłego ulepszania wspólnego, Państw Członkowskich i Komisji, rozumienia skali i natury handlu ludźmi, włącznie z jego przyczynami w krajach pochodzenia i czynnikami w krajach docelowych, ułatwiającymi ten handel oraz pokrewne

formy wyzysku, konkretnymi grupami, ofiarami i zamieszanyymi sprawcami oraz powiązaniem z innymi typami przestępstw. Ma to fundamentalne znaczenie dla zaprojektowania strategii zapobiegania handlowi ludźmi i jego zwalczania. Odpowiednio do okoliczności praktyczne doświadczenia i wyniki badań naukowych powinny być szeroko udostępniane w całej UE. W możliwie największym zakresie Państwa Członkowskie i Komisja powinny promować w państwach trzecich oraz na forum organizacji międzynarodowych oparte na dowodach podejście do problemu handlu ludźmi.

3. UE uznaje znaczenie propagowania podejścia stawiającego w centrum zainteresowania prawa człowieka oraz ofiary handlu ludźmi.

i) Konieczne jest, aby Państwa Członkowskie UE zapewniły ofiarom handlu ludźmi pełną ochronę praw człowieka na wszystkich etapach procesu.

ii) Państwa Członkowskie powinny zapewnić, w razie konieczności i zgodnie z krajową praktyką oraz prawem, funkcjonowanie właściwych mechanizmów ukierunkowanej pomocy (referral mechanisms), umożliwiających wczesną identyfikację osób będących przedmiotem handlu i kierowanie ich do odpowiednich służb. Państwa Członkowskie powinny pracować nad ustanowieniem, zgodnie z krajowymi zwyczajami, sytuacją i praktykami, właściwej rządowej struktury koordynującej, której zadaniem będzie koordynacja i ocena krajowych polityk oraz zapewnienie odpowiedniej obsługi osób.

iii) Państwa Członkowskie i Komisja powinny aktywnie kontynuować polityki wspierające kryminalizację handlu ludźmi poprzez ochronę (...) potencjalnych ofiar na szczeblach krajowym, regionalnym, unijnym i międzynarodowym. Tam, gdzie okaże się to właściwe i istotne, polityki te powinny objąć strategię zapobiegawczą, przygotowaną specjalnie dla grup najbardziej narażonych na niebezpieczeństwo, takich jak kobiety i dzieci.

- iv) Państwa Członkowskie i Komisja powinny wzmocnić dwustronny i wielostronny dialog polityczny z państwami trzecimi na temat aspektu praw człowieka w politykach zwalczających handel ludźmi oraz nadal poruszać ten problem na odpowiednich forach regionalnych oraz wielostronnych.
- v) Państwa Członkowskie i Komisja powinny zapewnić, że polityka UE w zakresie zwalczania handlu ludźmi odzwierciedla takie podejście do problematyki praw dziecka, które oparte jest na uznawanych w świecie zasadach, a zwłaszcza na zasadach zawartych w Konwencji o prawach dziecka NZ, i uwzględnić Program działań Rady Europy dotyczący dzieci i przemocy (2006-2008). Takie podejście musi być konsekwentnie stosowane do wszystkich osób poniżej 18 roku życia.
- vi) Instytucje unijne i Państwa Członkowskie powinny promować strategię ochrony konkretnej płci jako kluczowy element zwalczania handlu kobietami i dziewczętami. Pociąga to za sobą wprowadzenie w życie zasad równości płci i wyeliminowanie zapotrzebowania na wszelkie formy wyzysku, włącznie z wyzyskiem o charakterze seksualnym i wyzyskiem w gospodarstwie domowym.
- vii) Opracowując strategię krajowe, Państwa Członkowskie powinny, w razie konieczności, przyspieszyć transpozycję dyrektywy 2004/81/WE oraz wziąć pod uwagę prawnie wiążące instrumenty, zobowiązania polityczne i inne stosowne dokumenty, w szczególności ostatnio zawartą Konwencję Radę Europy o zwalczaniu handlu ludźmi.
4. UE powinna wzmocnić swoje działania operacyjne w odpowiedzi na handel ludźmi.
- i) Wzmocnienie współpracy operacyjnej powinno stanowić priorytet w nadawaniu dynamiki działaniom UE dotyczącym zwalczania handlu ludźmi.
- ii) Handel ludźmi jest poważnym przestępstwem przeciw człowiekowi, którego zwalczanie prawo powinno traktować priorytetowo. Handel ludźmi powinien zostać przekształcony z przedsięwzięcia, które dla przestępczości zorganizowanej stanowi „małe ryzyko — duży zysk” w przedsięwzięcie typu „duże ryzyko — mały zysk”. Organy ochrony porządku publicznego powinny stosować wszelkie dostępne środki i cały potencjał mające na celu zakazanie handlu ludźmi, pozbawienie go wszelkich korzyści finansowych i, w przypadku gdy już je przyniósł, przejęcie i konfiskatę wszelkich zysków. Śledztwa dotyczące handlu ludźmi powinny być traktowane równie priorytetowo co śledztwa dotyczące innych dziedzin przestępczości zorganizowanej, co oznacza, że prowadząc je powinno się wykorzystywać specjalistyczne techniki dochodzeniowe i strategię zakłócania.
- iii) Państwa Członkowskie powinny zapewnić swoim organom ochrony porządku publicznego konieczne struktury organizacyjne, wyspecjalizowany personel i odpowiednie zasoby finansowe potrzebne do skutecznego zwalczania handlu ludźmi. W najwyższym możliwym stopniu Rada, w ścisłej współpracy z Komisją, powinna we właściwy sposób promować regularne monitorowanie oparte na jasnych i mierzalnych kryteriach.
- iv) Handel ludźmi do celów korzystania z ich pracy wymaga nowego typu specjalizacji i współpracy z partnerami, np. agencjami odpowiedzialnymi za kontrole warunków pracy i badania finansowe związane z nielegalnym zatrudnieniem.
- v) Przyjęte przez Państwa Członkowskie strategię egzekwowania prawa powinny, stosownie do potrzeb, obejmować środki umożliwiające konfiskatę dochodów pochodzących z działalności przestępczej.
- vi) Należy nadal podejmować kroki ułatwiające szybszą identyfikację potencjalnych ofiar handlu na granicach UE. Państwa Członkowskie powinny rozważyć dokonanie przeglądu polityki w sprawach nieletnich bez opieki, aby chronić tę narażoną na szczególne ryzyko grupę.
- vii) W stosownych przypadkach i zgodnie z krajowymi warunkami oraz praktyką Państwa Członkowskie powinny w ramach obiektywnego i skutecznego dochodzenia chronić i wspierać ofiary (...). Państwa Członkowskie powinny dalej opracowywać zapobiegawcze sposoby prowadzenia śledztw opartych na wywiadzie i niekoniecznie wykorzystujące zeznania świadków.
- viii) Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby organy ochrony porządku publicznego w ramach prawa krajowego regularnie wymieniały informacje z Europol, prowadziły wspólne działania i tworzyły wspólne zespoły śledcze oraz wykorzystywały potencjał Eurojustu do ułatwienia ścigania handlarzy.
- ix) Państwa Członkowskie powinny propagować zwalczanie handlu ludźmi jako priorytet w zakresie egzekwowania prawa w swoich stosunkach z państwami trzecimi. Należy zwiększyć współpracę policyjną specjalnych jednostek zwalczających handel ludźmi w Państwach Członkowskich i w krajach pochodzenia. Należy rozpocząć wspólne projekty, mające na celu zwiększenie, spełniających standardy unijne, możliwości zwalczania handlu ludźmi specjalnych jednostek krajów pochodzenia.
- x) Strategia antykorupcyjne i mające na celu zwalczanie ubóstwa powinny stanowić integralną część strategii przeciwko handlowi ludźmi.
5. Państwa Członkowskie powinny znajdować kolejne, coraz intensywniejsze sposoby rozwijania współpracy.
- i) Państwa Członkowskie powinny konsolidować współpracę organów publicznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w zakresie ochrony ofiar, zapobiegania handlowi ludźmi oraz walki z nim, na przykład poprzez ustanawianie uzgodnionych przez obie strony zasad, wspierających wzajemne zrozumienie i zaufanie.

W stosownych przypadkach organizacje pracodawców, związki zawodowe oraz przedstawiciele określonych branż/sektorów gospodarki powinni również zaangażować się w tę współpracę.

- ii) Państwa Członkowskie i instytucje UE powinny nadal współpracować z właściwymi organizacjami międzynarodowymi (np. ONZ, OBWE i Radą Europy), a na szczeblu krajowym, w stosownych przypadkach i w razie konieczności, wzmacniać i instytucjonalizować stosunki z odpowiednimi organizacjami pozarządowymi i poszerzać ich możliwości.

- iii) Konieczne są regionalne rozwiązania mające na celu zwalczanie handlu ludźmi, ochronę i pomoc potrzebującym, oraz zapewnienie bezpiecznego powrotu i skutecznej, bezpiecznej reintegracji ofiar. Państwa Członkowskie i Komisja powinny nadal propagować inicjatywy regionalne, które uzupełniają oraz inspirują współpracę w całej UE (*inter alia* Północnobałtycką grupę zadaniową ds. zwalczania handlu ludźmi; Inicjatywę Współpracy Europy Południowo-Wschodniej (SECI); Proces Współpracy Europy Południowo-Wschodniej; paneuropejski proces budapeszteński; „dialog 5+5” pomiędzy państwami zachodniej części basenu śródziemnomorskiego; oraz Śródziemnomorski Dialog dotyczący Migracji Tranzytowej, „Sojusz przeciwko Handlowi Ludźmi”, a także inne fora/organizacje).

TABELA DZIAŁAŃ PLANU UE DOTYCZĄCEGO NAJLEPSZYCH PRAKTYK, STANDARDÓW I PROCEDUR ZWALCZANIA HANDLU LUDŹMI I ZAPOBIEGANIA
MU

1. KOORDYNACJA DZIAŁANIA UE

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1. Ustalenie wspólnych priorytetów umożliwiających podjęcie lepiej ukierunkowanych działań na szczeblu UE. Zwiększenie skuteczności działań UE.	a) Państwa Członkowskie wymienia między sobą wykaz priorytetowych krajów pochodzenia ofiar i krajów przerzutowych, a także najczęstszych szlaków.	Marzec 2006	Państwa Członkowskie/ prezydencja	Do końca kwietnia 2006 r. Państwa Członkowskie przekazują informacje prezydencji i Komisji. Informacje należy również wysłać do Europolu, w szczególności w przypadku ciągłego zadania Europolu — oceny zagrożenia przestępczością zorganizowaną (OCTA).
	b) Ustalenie priorytetów finansowania UE (np. w ramach programu Agis i innych istniejących odpowiednich programów finansowania) względem ofert odpowiadających dziedzinom, na których koncentruje się plan działania.	W toku	Komisja	Komisja dokonuje oceny obecnego wydatkowania funduszy oraz w możliwie największym zakresie ustala priorytety wśród ofert dotyczących handlu ludźmi na podstawie priorytetów przedstawionych w planie działania.
	c) Zapobieganie handlowi ludźmi i jego zwalczanie stanowią tematyczny priorytet dla przyszłych unijnych ustaleń/programów finansowych dotyczących WSiSW. Te ustalenia/programy powinny obejmować elastyczne rozwiązania finansowe, które pozwolą na udostępnienie Państwom Członkowskim wsparcia finansowego ich działań oraz wzmocnienie regionalnych form współpracy policyjnej. W tym kontekście należy rozpatrzyć projekty finansowania dotyczące działań operacyjnych podejmowanych przez tylko jedno Państwo Członkowskie. W tym kontekście należy także rozpatrzyć metody udostępniania trwałego finansowania wsparciu pozarządowemu i służbom pracującym nad reintegracją.	W toku	Komisja i Państwa Członkowskie	Komisja ocenia wnioski dotyczące przyszłego wydatkowania funduszy i podczas przeprowadzanych z Państwami Członkowskimi i Parlamentem Europejskim negocjacji/zmian wniosków, tak by, odpowiednio i w możliwie największej zgodności z warunkami zawartymi w planie działania, ustalić priorytety w zakresie zwalczania handlu ludźmi.
2. Zapewnienie ciągłej debaty na ten temat, obejmującej problematykę praw człowieka.	a) Należy prowadzić polityczną debatę w sprawie polityki UE dotyczącej handlu ludźmi (...), oraz ocenić zgodność tej polityki ze standardami dotyczącymi praw człowieka i potrzebę dalszych działań.	Raz w roku	Rada i Komisja	Przeprowadzenie debaty.

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
3. Zagwarantowanie wspólnych standardów w całej UE.	a) Rada powinna przyjąć wniosek w sprawie decyzji dotyczącej przyjęcia, w imieniu WE, Protokołu ONZ w sprawie zapobiegania, znoszenia i karania handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi oraz Protokołu ONZ w sprawie handlu ludźmi.	Do końca 2006 r.	Rada	Podpisanie protokołów.
	b) Opracowanie wniosków w sprawie mechanizmów koordynacji i współpracy koniecznych na szczeblu UE.	Do końca 2006 r.	Komisja przedstawia wnioski.	Wnioski przedstawione Radzie do końca 2006 r. mogące zawierać analizę możliwości wprowadzenia mechanizmu wzajemnej oceny w odniesieniu do polityki i praktyk w zakresie handlu ludźmi.
	c) Państwa Członkowskie powinny uważać za priorytetowe podpisanie i ratyfikację Konwencji Rady Europy w sprawie handlu ludźmi.	Do końca 2007 r.	Komisja i Państwa Członkowskie	Przegląd stanu prac nad ratyfikacją/zawarciem przez każde Państwo Członkowskie.

2. OKREŚLENIE ZAKRESU PROBLEMATYKI

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1. Poszerzenie wiedzy na temat skali i charakteru dotykającego UE zjawiska handlu ludźmi (w tym powiązań z innymi formami przestępczości) w celu lepszego ukierunkowania wysiłków UE.	a) Opracowanie wspólnych wytycznych dotyczących gromadzenia danych, w tym wskaźników porównawczych. Uwzględnienie różnic pomiędzy rodzajami handlu ludźmi i kategoriami ofiar. Taka praca powinna obejmować także ofiary sprzedawane powtórnie.	Jesień 2006 r.	Komisja (Eurostat) i Europol. Powinno się również rozważyć, czy w dalszej kolejności przyszła Agencja UE ds. Praw Podstawowych i Europejska Sieć Migracji powinny brać udział w tych pracach.	Wydanie wytycznych.
	b) Przegląd obecnie prowadzonych w całej UE prac nad oceną skali problemu, tak by objąć wszystkie formy handlu ludźmi.	Jesień 2006 r.	Państwa Członkowskie/ prezydencja/Komisja	Rozpoczęcie procesu konsultacji oraz ewentualne wydanie w całej UE ankiety pozwalającej na geograficzne przyporządkowanie istniejących danych i szacunków.
	c) Opracowanie wspólnego szablonu badawczego dla Państw Członkowskich przydatnego w poszerzaniu badań dostępnych w konkretnych dziedzinach, począwszy od nielegalnego handlu dziećmi.	Jesień 2006 r.	Europejska Sieć Migracji	Udostępnienie wspólnego szablonu badawczego.

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
	d) Organizacja spotkania odpowiednich przedstawicieli krajowych struktur koordynujących (np. krajowych sprawozdawców, jeśli zostali powołani), w tym ekspertów w zakresie porządku publicznego oraz imigracji, w zależności od rozwiązań krajowych. Należy uwzględnić skalę i kwestie dotyczące handlu w UE, oraz handlu spoza UE.	Koniec 2006 r.	prezydencja	Zwołanie spotkania zorganizowanego przez Komisję lub prezydencję.

3. ZAPOBIEGANIE HANDLOWI LUDŹMI

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1) Zajęcie się pierwotnymi przyczynami nielegalnego handlu	a) Państwa Członkowskie oraz instytucje UE wspierają inicjatywy podejmowane przeciwko handlowi ludźmi, a także wspierają środki o szerszym zakresie, ukierunkowane na pierwotne przyczyny, zwłaszcza biedę, brak bezpieczeństwa i wykluczenie oraz nierówność płci.	W toku	Państwa Członkowskie/ Komisja	Komisja organizuje seminarium w celu zgromadzenia informacji i wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie. Seminarium mogłoby prowadzić do opracowania wskaźników w tej dziedzinie.
	b) Współpraca w dziedzinie rozwoju ma objąć strategie zapobiegawcze uwzględniające specyfikę płci oraz strategie dążące do umocnienia gospodarczej, prawnej oraz politycznej pozycji kobiet i dzieci.	W toku	Państwa Członkowskie/ Komisja	Komisja organizuje seminarium w celu zgromadzenia informacji i wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie. Seminarium mogłoby prowadzić do opracowania wskaźników w tej dziedzinie.
2. Zapobieganie handlowi ludźmi w krajach pochodzenia, krajach przetrutowych i docelowych, poprzez propagowanie wiedzy na temat wiążących się z nim niebezpieczeństw oraz rozpowszechnianie informacji o zapobieganiu przestępczości i wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych w UE, w tym o pozytywnych wynikach dochodzeń, co ma na celu powstrzymanie handlarzy ludźmi (...).	a) Opracowanie we współpracy z organizacjami pozarządowymi materiałów do kampanii UE. Kampania: <ul style="list-style-type: none"> — musi zawierać wszelkie istotne informacje, np. metody znajdowania ofiar i skupiać się na pozytywnie zakończonych dochodzeniach w Państwach Członkowskich — musi być skierowana do określonych grup docelowych, w tym do dzieci — musi opierać się na autentycznych przypadkach — musi uwzględniać podejścia wymagane w UE i poza nią — <u>musi mieć na celu zmniejszanie zapotrzebowania.</u> Należy ocenić kampanię pod względem skuteczności.	Połowa 2006 r.	Rada/Komisja	Udostępnienie materiałów do końca 2006 r. Poddanie ich ocenie do końca 2007 r.
	b) Stworzenie sieci kontaktów z mediami w zakresie handlu ludźmi w celu nagłaśniania sukcesów w UE oraz poza nią.	Koniec 2006 r.	Koordinacja jest zadaniem prezydencji.	Przekazanie kontaktów Multidyscyplinarnej Grupie ds. Przestępczości Zorganizowanej do końca czerwca 2006 r.

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
3. Umożliwienie wczesnej identyfikacji ofiar w celu zapobieżenia ich wykozystaniu	<p>a) Organizacja seminariów, <u>w pierwszej kolejności z liniami lotniczymi.</u></p> <p>Zaangażowanie odpowiednich organów ochrony porządku publicznego i oficerów łącznikowych ds. migracji. Przejrzenie skutecznych modeli współpracy regionalnej/krajowej i wspólnych działań, tak aby przygotować przyszłe, organizowane przez Państwa Członkowskie, wydarzenia na szczeblu krajowym/regionalnym.</p>	Połowa 2006 r.	prezydencja	Organizacja seminarium. Publikacja zaleceń uwzględniających sukces podejścia oraz znaczenie rozszerzenia go na inne sektory przemysłu transportowego np. przedsiębiorstwa promowe itd.
	<p>b) Jak najszybsze ukończenie prac nad wspólnym Wizowym Systemem Informacyjnym.</p>	W toku	prezydencja wraz z Komisją i Parlamentem Europejskim	Sprawozdanie prezydencji do końca 2006 r. na temat postępu w negocjacjach/stanu wdrażania, jeśli instrument zostanie przyjęty.
	<p>c) Organizacja seminarium z udziałem służb imigracyjnych, ciał odpowiedzialnych za usługi socjalne i innych odpowiednich organów w celu wymiany najlepszych praktyk dotyczących identyfikacji dzieci narażonych na ryzyko, zwłaszcza nieletnich bez opieki.</p>	Koniec 2006 r.	Koordynacja jest zadaniem prezydencji.	Rozpowszechnienie wniosków z konferencji.
	<p>d) <u>Personel konsularny i oficerowie łącznikowi ds. migracji Państw Członkowskich w krajach pochodzenia ofiar</u> muszą rozważyć to zjawisko podczas dyskusji w grupach roboczych ds. lokalnych kwestii konsularnych i <u>podczas spotkań oficerów łącznikowych ds. migracji</u> w celu wymiany informacji i ułatwienia rozpoznawania tych podań o wizę, za którymi może kryć się handel ludźmi.</p>	Koniec 2006 r.	Państwa Członkowskie	Poszerzenie wiedzy urzędników wydających wizy. Do końca 2006 r. prezydencje sporządzają sprawozdania na temat dyskusji w grupach roboczych ds. lokalnych (...) <u>kwestii konsularnych i spotkań oficerów łącznikowych ds. migracji</u> oraz na temat rozpoznanych głównych trendów.
	<p>e) Po rozważaniach i uzgodnieniach w zarządzie FRONTEX-u handel ludźmi ma być włączony w główny zakres działań FRONTEX-u i obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) koordynację i organizację wspólnych operacji i projektów pilotażowych na zewnętrznych granicach UE; (ii) dostarczanie Państwom Członkowskim analiz ryzyka; (iii) opracowywanie wspólnych strategii zwalczania handlu ludźmi odbywającego się przez porty; (iv) rozpowszechnianie materiałów szkoleniowych; (v) <u>uzupełniającą współpracę z Europolem.</u> <p>W swoich pracach FRONTEX musi wziąć pod uwagę szczególną sytuację najbardziej narażonych na ryzyko ofiar, w szczególności dzieci i kobiet.</p>	Koniec 2006 r.	FRONTEX	Roczne programy prac oraz sprawozdania roczne FRONTEX-u ze szczegółami na temat prac nad zwalczaniem handlu ludźmi.
	<p>f) Rozpoczęcie stosowania danych biometrycznych podczas wydawania i weryfikowania unijnych pozwoleń na pobyt stały i wiz.</p>	Jak najszybciej	Komisja i Państwa Członkowskie	Wprowadzenie danych biometrycznych.

4. OGRANICZANIE ZAPOTRZEBOWANIA

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1. Rozwój fachowej wiedzy na temat ograniczania zapotrzebowania na wykorzystywanie siły roboczej.	a) Powołanie grupy ekspertów, która rozważy istotne zagadnienia dotyczące uregulowań prawnych w zakresie zatrudnienia oraz ich wpływu na handel ludźmi. Grupa ta powinna uwzględnić rolę usług prywatnych agencji pracy oraz opracowanie odpowiednich materiałów w celu uświadamiania potencjalnych pracodawców ofiar.	Koniec 2006 r.	Rada wraz z Komisją	Posiedzenie grupy roboczej do końca 2006 r. i uzgodnienie zakresu obowiązków.
2. Ograniczenie zapotrzebowania na ofiary handlu w krajach docelowych	a) Państwa Członkowskie składają sprawozdania na temat najlepszych praktyk dotyczących zaangażowania Wspólnoty oraz strategii wspólnotowych przyjętych w celu powstrzymania handlu ludźmi, który może odbywać się w społecznościach w sposób nieformalny np. handel służbą domową. Proces ten powinien objąć strategie wykorzystywane przy wszystkich formach handlu ludźmi, w dowolnym celu (wykorzystania seksualnego lub w szerszym znaczeniu), w tym dotyczące konkretnych grup ofiar np. kobiet i dzieci.	Koniec 2006 r.	Koordynowane przez prezydencję (do niej wysyłać należy sprawozdania dotyczące najlepszych praktyk), przy wsparciu ze strony Państw Członkowskich.	Państwa Członkowskie do końca 2006 r. przedstawiają prezydencji, z kopią do Europolu, jeśli właściwe, sprawozdanie na temat wszelkich najlepszych praktyk.

5. PROWADZENIE ŚLEDZTW I DOCHODZEŃ

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1. Ulepszenie strategicznego i taktycznego obrazu wywiadu w zakresie handlu ludźmi i umożliwienie przyjęcia podejścia opartego na wywiadzie.	a) Państwa Członkowskie zgadzają się na wymianę informacji drogą I/24/7 oraz przez system przekazywania informacji na temat przemytu i handlu ludźmi w celu wymiany z Europolem odnośnych informacji oraz danych wywiadowczych; wzmocnienie związków między Europolem a Interpolem.	Do czerwca 2006 r.	Państwa Członkowskie i Europol	Europol przedstawia swojemu zarządowi sprawozdanie na temat udostępniania informacji przez Państwa Członkowskie oraz na temat stanu szerszej współpracy z Interpolem.
	b) Wykorzystanie oceny zagrożenia przestępczością zorganizowaną (OCTA) do oceny i uszeregowania pod względem ważności działań w ramach całej UE.	kwiecień 2006 r.	Państwa Członkowskie (po otrzymaniu OCTA od Europolu)	Europol — przygotowanie OCTA, Państwa Członkowskie — zastosowanie OCTA do zaplanowania priorytetów operacyjnych.

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
	c) UE wzmacnia formalne stosunki z organizacjami międzynarodowymi w celu korzystania z danych na temat szlaków, źródeł oraz metod. — Europol rozwija oficjalne kontakty zgodnie z wytycznymi swojego zarządu. — Rada wspiera kontakt sieciowy z organizacjami międzynarodowymi/porządku publicznego w celu wzmocnienia powiązań.	Czerwiec 2006 r.	Europol i Państwa Członkowskie poprzez Radę	Odbywa się kontakt sieciowy. Złożenie przez Europol swojemu zarządowi sprawozdania na temat przyszłych kontaktów zewnętrznych.
	d) Państwa Członkowskie dostarczają do Europolu informacje wywiadowcze dotyczące konkretnej analizowanej sprawy.	Czerwiec 2006 r.	Państwa Członkowskie i Europol	Europol złoży sprawozdanie organom Rady w sprawie dalszych działań.
	e) <u>Europol i FRONTEX rozwijają uzupełniającą współpracę, w szczególności dotyczącą ich działań analizy zjawiska.</u>	<u>Czerwiec 2006 r.</u>	<u>Europol i FRONTEX</u>	<u>Europol i FRONTEX złożą sprawozdanie organom Rady.</u>
2. Zwiększenie możliwości skutecznego prowadzenia śledztw przez Państwa Członkowskie w sprawach handlu ludźmi.	a) Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) kieruje opracowywaniem materiałów finansowanych z AGIS, w tym ostatnich podręczników i innych źródeł, takich jak podręcznik Interpolu, do ścisłego programu nauczania dla starszych oficerów policji, które podlegają gradacji według potrzeb. Następnie CEPOL regularnie organizuje szczegółowe szkolenia dla personelu porządku publicznego na temat handlu ludźmi. W szkoleniu powinno się również uwzględnić handel ludźmi w kontekście przemytu migracyjnego.	Koniec 2006 r.	CEPOL	Regularne sprawozdania CEPOL-u składane Multidyscyplinarnej Grupie ds. Przestępczości Zorganizowanej. Przedstawienie Radzie sprawozdania rocznego CEPOL-u zawierającego konkretne informacje na temat prac.
3. Wzmocnienie współpracy operacyjnej pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie handlu ludźmi.	a) Państwa Członkowskie sprawdzą w jaki sposób informacje dotyczące urzędników organów ochrony porządku publicznego w Państwach Członkowskich, zajmujących się działaniami związanymi z handlem ludźmi i znającymi określone języki (np. orientalne lub afrykańskie) mogą być rozpowszechniane (w przypadkach gdy istnieją dwu- lub wielostronne wspólne zespoły śledcze, grupujące pracowników z różnych Państw Członkowskich, można rozpatrzyć włączenie do nich takich urzędników, w odpowiedni sposób i tak dalece jak pozwalają na to potrzeby krajowe.	W toku	PCTF/Europol Centre of Excellence (Ośrodek o wysokich standardach kształcenia)	Kwestia zostanie poddana pod dyskusję podczas strategicznych posiedzeń PCTF.
	b) PCTF i Europol składają sprawozdania roczne z postępów we włączaniu zjawiska handlu ludźmi w ich programy prac.	Pierwsze sprawozdanie do grudnia 2006 r.	PCTF/Europol	Uwzględnienie zaleceń w projekcie programu prac Europolu oraz przegląd strategii COSPOL.

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
	c) PCTF monitoruje współpracę operacyjną pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie handlu ludźmi i w odpowiednich przypadkach wydaje zalecenia w sprawie jej usprawnienia.	Pierwsze sprawozdanie do grudnia 2006 r.	PCTF	Regularne dyskusje podczas strategicznych posiedzeń PCTF, gdzie stosowne — zalecenia przedstawiane Radzie.
	d) Opracowanie podręcznika zawierającego kontakty dla organów porządku publicznego w całej UE, wraz z kontaktami dostępnymi po godzinach oraz opisem procedur obowiązujących w każdym Państwie Członkowskim.	Połowa 2006 r. lub wcześniej, jeśli będzie to możliwe.	PCTF	PCTF składa sprawozdanie na temat podręcznika oraz przeprowadza dyskusję na jego temat podczas spotkania strategicznego w 2006 r.
4. Umożliwienie skuteczniejszej współpracy podczas śledztw i dochodzeń w sprawie handlu ludźmi.	a) Państwa Członkowskie maksymalnie wykorzystują Eurojust oraz jego rolę koordynatora, a także Europejską Sieć Sądową.	Koniec 2006 r.	Państwa Członkowskie/ Eurojust	Eurojust przedstawia Radzie sprawozdanie stanowiące część jego rocznego sprawozdania na temat śledztw w sprawie handlu ludźmi, w których brał udział.
	b) Stworzenie sieci specjalistów-praktyków, mających fachową wiedzę na temat prowadzenia dochodzeń przeciwko handlarzom ludźmi, w tym w przypadkach handlu dziećmi. W ramach tej sieci rozważy się przygotowanie w odpowiednim czasie szkoleń dla prokuratorów.	Koniec 2006 r.	prezydencja/Eurojust/ Europejska Sieć Sądowa	Rozpowszechnienie sieci kontaktów.
	c) Rozbudzenie większej świadomości wśród sędziów w Państwach Członkowskich na temat szczególnych kwestii pojawiających się w sprawach związanych z handlem ludźmi, zwłaszcza w sprawach dotyczących dzieci.	Połowa 2007 r.	Europejska Sieć Sądowa w partnerstwie z Eurojustem i ERA.	Wydajne, skuteczne i kompetentne zarządzanie danymi dotyczącymi spraw. Europejska Sieć Sądowa składa sprawozdanie z zaleceniami na temat sposobów usprawnienia zarządzania danymi dotyczącymi spraw.
	d) Przegląd — stanowiący część oceny decyzji ramowej Rady — ram prawnych obowiązujących w sprawie handlu ludźmi w poszczególnych Państwach Członkowskich w zakresie zwalczania handlu ludźmi, w szczególności handlu dziećmi.	Koniec 2006 r.	Komisja i Państwa Członkowskie	Dokonanie przez Komisję oceny decyzji ramowej Rady.
	e) Dokonanie spisu prawodawstwa, które uzupełnia obowiązujące przepisy uznające handel ludźmi za przestępstwo np. prawodawstwo w zakresie statusu ofiar, prawodawstwo uznające za niezgodną z prawem działalność pośredników np. szefów gangu, prawodawstwo w zakresie dochodów z działalności przestępczej.	Koniec <u>2007</u> r.	Komisja	Rozpowszechnienie dokumentu.

6. OCHRONA I WSPIERANIE OFIAR HANDLU

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1. Zapewnienie, że personel na pierwszej linii dysponuje odpowiednimi narzędziami i wiedzą specjalistyczną do identyfikacji ofiar handlu i udzielenia im odpowiedniej ochrony i wsparcia, mając na uwadze specjalne potrzeby dzieci.	a) Zorganizowanie seminarium z udziałem Państw Członkowskich i organizacji pozarządowych, które mogłyby zapewnić ofiarom możliwość korzystania z najlepszych praktyk dotyczących identyfikacji ofiar oraz rozpatrzenie możliwości sporządzenia wyczerpującego wykazu kryteriów dotyczących najlepszych praktyk z tej dziedziny.	Połowa 2006 r.	Komisja i prezydencja	Organizacja seminarium i publikacja wniosków.
2. Zbudowanie i wzmocnienie rzeczywistych związków pomiędzy organizacjami wspierającymi ofiary, służbami działającymi na rzecz ich reintegracji oraz Państwami Członkowskimi.	a) Organizacja konferencji mającej na celu rozwijanie istniejących związków i budowę trwalszej sieci organizacji pozarządowych oraz organizacji międzynarodowych zapewniających wsparcie oraz ułatwiających reintegrację.	Połowa 2006 r.	prezydencja wspierana przez Komisję	Organizacja konferencji.
	b) Opracowanie spisu służb działających w całej UE w celu geograficznego określenia dostępności systemów wsparcia.	Koniec 2006 r.	prezydencja wspierana przez Komisję	Publikacja spisu.
	c) UE rozpatrzy możliwość dalszego ulepszenia podręcznika OBWE (Krajowy podręcznik mechanizmów ukierunkowanej pomocy) i zaproponuje prezydencji i Komisji zalecenia i zmiany mające na celu przedstawienie spójnego zestawu zmian, z perspektywy UE, do celów przyszłej rewizji podręcznika <u>lub jako niezależnego dokumentu UE.</u>	Koniec 2006 r. (dla wniosków, które mają zostać przesłane prezydencji i Komisji).	Komisja i prezydencja	Prezydencja będzie informować czy złożono jakieś wnioski dotyczące zmian.
	d) Opracowanie modelowego protokołu pomiędzy Państwami Członkowskimi i organizacjami pozarządowymi zawierającego minimalne poziomy wsparcia, punkty łącznikowe w kluczowych służbach oraz standardy pracy. Modelowy protokół powinien opierać się na istniejącej dobrej praktyce i uwzględniać, w stosownych przypadkach, wkład organizacji pozarządowych.	Do końca 2006 r.	Komisja i Państwa Członkowskie	Sporządzenie protokołu.

7. POWROTY I REINTEGRACJA

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1. Dzielenie się wiedzą i doświadczeniami na temat programów reintegracji dostępnych w krajach pochodzenia ofiar oraz na temat procesów oceny ryzyka przeprowadzanych przed powrotem.	a) Określenie geograficznego rozmieszczenia dostępnych programów i procesów oraz zbadanie możliwości koordynacji wsparcia udzielanego po powrocie w państwach trzecich, także ocena ryzyka w państwach, do których się wraca. Celem procesu jest zidentyfikowanie i szersze udostępnienie w Państwach Członkowskich najlepszych praktyk, po nim może nastąpić seminarium, jeśli będzie to konieczne i okaże się właściwą formą, dotyczące najlepszych praktyk.	Jesień 2006 r.	Państwa Członkowskie/ prezydencja	Do połowy 2006 r. Państwa Członkowskie przekazują informacje prezydencji i do końca 2006 r. udostępniony zostaje dokument określający geograficzne rozmieszczenie programów i procesów oceny.

8. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

Cel	Działanie	Termin realizacji	Strona odpowiedzialna za realizację	Narzędzie oceny/Wskaźnik
1. Wzmocnienie działań przeciwko handlowi ludźmi w stosunkach z państwami trzecimi.	a) Krajowe i regionalne dokumenty strategiczne oraz programy orientacyjne mające na celu ulepszenie strategii zajmującej się czynnikami ułatwiającymi handel ludźmi, w szczególności handel dziećmi. UE nawiązuje dialog z krajami pochodzenia, w tym w ramach takich regionalnych procesów jak ASEM oraz proces z Bali, oraz w ramach innych odpowiednich procesów wielostronnych dotyczących innych regionów (np. Ameryki Łacińskiej i Karaibów). Porozumienia z państwami trzecimi (np. plan działania UE-Rosja) powinny promować współpracę w UE, regionalne i międzynarodowe operacje organów ochrony porządku publicznego oraz zachęcać do zwiększania potencjału w zakresie zwalczania handlu ludźmi.	W toku	Komisja	Do połowy 2006 r. Komisja dokonuje przeglądu aktualnego stanu strategii zwalczania handlu ludźmi oraz inicjatyw w stosunkach z państwami trzecimi.
	b) W przygotowywanej strategii WSiSW w dziedzinie stosunków zewnętrznych UE handel ludźmi należy uznać za priorytet.	W toku	Komisja i prezydencja	Strategia traktuje handel ludźmi jako kwestię priorytetową.
	c) Położenie nacisku na działania wielostronne mające na celu zwalczanie handlu ludźmi, takie jak ogólny fundusz UNODC na zwalczanie handlu ludźmi.			